

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«**Η Φύση της Νέας Ελληνικής και η Παιδευτική της Αξία**» είναι το θέμα που θα αναπτύξει ο Ι. Ν. Καζάζης, ομ. Καθηγητής του ΑΠΘ και Πρόεδρος του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας την 1^η Φεβρουαρίου, στις 19.00, στην αίθουσα «Μ. Αναγνωστάκης» του Δημαρχείου Θεσσαλονίκης. Η εκδήλωση αυτή του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας οργανώνεται από τις Ουγατέρες της Πηνελόπης και τελεί υπό την αιγίδα του ΑΠΘ.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Ελληνική Γλώσσα αποτελεί ένα φαινόμενο μοναδικό --ποσοτικά και ποιοτικά. Ποσοτικά, διότι διαθέτει μέγα πλούτο λεξιλογίου δομημένο σε αλληπάλληλα στρώματα, με το παλαιότερο αναγόμενο στην ελλαδική προϊστορία, και το νεότερο στο ευρωπαϊκό παρόν της χώρας. Και, το σημαντικότερο, στρώματα τόσο **λ ε ι τ ο υ ρ γ ι κ ά** αλληλοδιαπλεκόμενα, ώστε στην ίδια σελίδα ενός σημερινού νεοελληνικού κειμένου, πλάι σε λέξεις σαν το *μέλι*, τον *τρίποδα* και τον *βασιλέα* (που πρωτοαπαντούν στη μυκηναϊκή εποχή), να συναντάς σαν κάτι απολύτως φυσικό άλλες, σαν τον *πύραυλο*, τον *δορυφόρο* και την *κβαντομηχανική*, που ανήκουν στην ελληνική της εποχής των ταξιδιών στο διάστημα. Τη θέση ότι η σημερινή ελληνική είναι πλουσιότερη απ' όσο υπήρξε η γλώσσα μας σε οποιαδήποτε άλλη φάση της μακράς της διαχρονίας --συμπεριλαμβανομένης και της αρχαίας-- την έχει τεκμηριώσει με τον αυθεντικότερο τρόπο το Αρχείο της Νέας Ελληνικής Γεωργακά του «Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας».

Έπειτα κατά ποιόν: Αν η Ελληνική πέτυχε να διακριθεί από τις άλλες γλώσσες *ήδη την αρχαία εποχή*, είναι επειδή, χάρη στον μοναδικό της γλωσσικό μηχανισμό παραγωγής αφηρημένων ουσιαστικών, κατάφερε να δημιουργήσει εκ του μηδενός όλο το ανώτερο **εννοιολόγιο** της επιστήμης, της φιλοσοφίας και των τεχνών, στο οποίο κατά κύριο λόγο, μετά την ευρωπαϊκή *Αναγέννησή* του (και με τη συνδρομή της λατινικής), στηρίχτηκε η τεχνολογική έκρηξη της Νεωτερικότητας που διαρκεί ως σήμερα. Στο άλλο, πάλι, άκρο του γλωσσικού φάσματος, *μέσα στο λεξιλόγιο της κοινής λαλιάς*, είναι ενσωματωμένα, σε κωδικοποιημένη μορφή, τα συλλογικά βιώματα και τα **επιτεύγματα του ελληνισμού** στη μακρά του ιστορία. Και τα δύο αυτά ποιοτικά φαινόμενα της γλώσσας μας περιμένουν τα χέρια του ικανού δάσκαλου, για να αποκαλυφθούν και να καταστούν μορφωτικό αγαθό για τις νεότερες γενιές --μορφωτικό αγαθό ικανό να δημιουργήσει ό,τι πολυτιμότερο --**ταυτότητα**. Εξού και η θεμελιώδης υποχρέωση της πολιτείας να εκπαιδεύει τις νέες γενιές στη διαχείριση και προαγωγή του εθνικού αυτού θησαυρού, ως απόδειξη του *έμπρακτου σεβασμού και της πραγματικής τους αγάπης* προς αυτόν.